

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.104/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Dr. Viszló Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Viszló László ügyvéd) által képviselt **Felperes** felperes címe.) felperesnek – a Dr. Lassányi Tamás Péter ügyvéd (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt **Alperes** alperes címe.) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.275/2020/31. számú ítélete ellen az alperes 32. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Budapest Környéki Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma 2021. január 26-án kelt 27.M.70.275/2020/31. számú ítéletében a felperes kereseti kérelmét elutasította és 230.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Akként rendelkezett, hogy a le nem rótt 252.000 forint illetéket az állam viseli.

[2] Ítéletében rögzítette, hogy a felperes a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (1) és (2) bekezdése alapján a munkaviszony jogellenes megszüntetése miatt elmaradt munkabér, mint kártérítés jogcímén 4.200.000 forint és annak késedelmi kamatát igényelte az alperestől, amely összeg a havi 350.000 forint tényleges munkabérének 12 havi megfelelőjét jelentette.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a perköltség vonatkozásában a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 21. § (1) bekezdése alapján a felperes felemelt keresetében (4.200.000 forint) megállapított pertárgyértékre utalt és a pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére. A mérték meghatározása során az alperes által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyvédi megbízási szerződésben 565.500 forint összegben felszámított perköltséget vette alapul, melyet az IM rendelet 2. § (2) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva mérsékelte, mivel az kirívóan aránytalan volt a pertárgyértékhez viszonyítva. E körben arra volt figyelemmel, hogy a perben mindösszesen három perfelvételi és két érdemi tárgyalást tartott, továbbá a rövid, tartalmában közel azonos előkészítő iratokat és azok számát is értékelte, ahogy a megbízási szerződésben megjelölt 25.000 forint/munkaóra számítást is.

Az alperes fellebbezése

[4] Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében az alperes a per főtárgyát nem érintette, kizárólag a perköltséget és az elsőfokú döntés részbeni megváltoztatásával kérte annak módosítását az elsőfokú eljárásban csatolt költségjegyzéknek megfelelő, 565.000 forintra való felemelésével. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint 369. § (2) bekezdésében, a 389-391. §-ban és a 369. § (1) bekezdés és (3) bekezdés c) és d) pontjában jelölte meg.

[5] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megítélt összeg nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Nem vitatta, hogy a perben mindösszesen öt tárgyalás megtartására került sor, azonban két alkalommal is felperes kérésére került sor a tárgyalás elhalasztására, mindez olyan rövid időközzel történt, amikor az érdemi felkészülést már elvégezte, illetve a halasztás hozzájárulás megadása is munkát eredményezett az alperesi oldalon. Kiemelte, hogy a rövid beadványok kidolgozása is rendkívül munkaigényes volt, mivel azok munkaidő számításra vonatkoztak, illetőleg mivel a felperes a kereseti kérelem összecszerúságát határozott kérelme ellenére sem dolgozta ki a számítások körében, ezért a végösszeget tartalmazó felperesi előadásokra volt kénytelen támaszkodni, és a munkabér számításokat maga is külön elvégezni. A háttérinformációk beszerzése egy hosszas folyamat, azok előkészítő iratban történő leképezése ugyanakkor értelemszerűen rövid volt. Érvelése szerint a perindítást megelőző munkaórák száma, valamint a tárgyalások munkaidő ráfordítása és munkadíja arányaiban nem kérdőjelezhető meg, illetve objektív körülményeken alapulnak, és a megjelölt 10,87 munkaóra mint munkaidő ráfordítás reális, arányos és a piaci viszonyoknak megfelelő (25.000 forint/munkaóra), egyben az a felperesi perköltségigényhez is hasonló összegű (20.000 forint/munkaóra).

[6] Az elsőfokú bíróság érvelésével szemben az elvégzett munka mennyisége és annak díjazása sem okoz kirívó aránytalanságot, de még aránytalanságot sem. Azt is

hangsúlyozta, hogy a pert megelőzően és a per folyamán is kereste a jogvita mielőbbi lezárását, és mindvégig a költséghatékony pervitelre törekedett.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében tartalma szerint az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a fellebbezéssel érintett rész vonatkozásában. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügy összes körülményének mérlegelése után állapította meg a perköltség mértékét, amely az alperesi jogi munkával arányos összegű, figyelemmel arra, hogy az ügy eldöntése alapvetően jogkérdésen alapult.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés nem alapos.

[9] A másodfokú eljárásban az elsőfok bíróság ítéletének felülbírálatára a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján az alperes fellebbezésének korlátai között került sor, az alperes a fellebbezésében kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségfizetésre kötelező rendelkezését támadta, annak felemelését kérve.

[10] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség vonatkozásában a releváns tényeket értékelve, a jogszabályoknak megfelelő helyes döntést hozott, így azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta. A fellebbezés kapcsán mindösszesen az alábbiakra mutat rá a másodfokú bíróság.

[11] Az alperes képviselője a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött díj alapján kérte a perköltség megállapítását a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése szerint költségjegyzék nyomtatványon felszámítva azt. A rendelet 2. § (1) bekezdése szerint a bíróság indokolt esetben ezt az összeget mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével, vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ezt a döntést indokolni volt köteles, amelynek az elsőfokú bíróság eleget is tett. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a perben mindösszesen öt tárgyalást tartott, ezek össz-időtartama mindösszesen 5 óra volt, továbbá nagyon rövid terjedelmű beadványokat csatolt az alperes, az 5 oldalas ellenkérelmen kívül a fél oldal terjedelmet a további beadványok egyike sem haladta meg. Az ügy megítélése nem tekinthető bonyolultnak, kizárólag a munkaviszony próbaidő alatti megszüntetéséhez kapcsolódott. Továbbá az alperes által hivatkozott, a munkaidő ráfordítás alátámasztásául a fellebbezés mellékleteként példaként is csatolt táblázatok sem tartalmaznak összetett számításokat, azok

mindösszesen az elmaradt munkabér összegére vonatkozó, excell táblában rögzített adatokat részletező kimutatások. Mindezek okán az alperes által felszámított ügyvédi munkadíj nem áll arányban az elvégzett tevékenységgel, ezért azt helyesen mérsékelte az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részében foglalt összegre.

[12] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által helyesen rögzítetten, a Pp. 512. § (2) bekezdése figyelembevételével a kereseti kérelemben megjelölt összegben alakult a pertárgy értéke, amely 4.200.000 forint volt, ezen összeg 5 %-a 220.000 forint volt, így az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti összeghez viszonyítottan is arányos összegű perköltséget ítélt meg az elsőfokú bíróság a pernyertes alperes javára.

[13] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelése kirívóan okszerűtlen nem volt, ezért határozata felülmérlegelésére nem látott lehetőséget.

Záró rendelkezések

[14] A másodfokú eljárásra a felperes költségigényt nem jelentett be, költségjegyzék nyomtatványt nem csatolt, ezért e körben a másodfokú bíróság mellőzte a határozathozatalt a Pp. 82. § (3) bekezdésére figyelemmel.

[15] Mivel az eredménytelenül fellebbező alperes a fellebbezés benyújtásával egyidejűleg leróta az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint a fellebbezéssel érintett követelésrész tekintetében a fellebbezési illetéket, így annak megfizetésére kötelezéséről nem kellett rendelkeznie a másodfokú bíróságnak.

[16] A fellebbezésről a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül határozott a másodfokú bíróság.

Budapest, 2021. június 1.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.
előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
bíró